

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118211172
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118211172.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci starostlivosti súdu o mal. P. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. 7, W., v konaní zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa rodičov V.. V. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. 7, W., zast. AK Nicol Hlaváčiková s.r.o., so sídlom Bočná 10, Košice, a J.. F. A., W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, W., v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 28P/141/2018-96 zo dňa 08.10.2018 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku III.

II. M e n í uznesenie vo výroku II. tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zrušuje udelený súhlas matke na vycestovanie maloletej P. A. do Švédska udelený výrokom č. I. rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 24P/43/2015-522 zo dňa 23.03.2017 po dobu trvania zverenia mal. P. do osobnej starostlivosti otca.

III. Žiaden z účastníkov konania n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) rozhodol: „I. dočasne zveruje mal. P. A., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok, II. v časti návrhu o zrušenie udeleného súhlasu matke k vycestovaniu maloletej P. A., nar. XX.XX.XXXX do Švédska udelený výrokom č. I rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 24P/43/2015-522 zo dňa 23.03.2017 vyhlasuje, že nemá právomoc konať a konanie zastavuje, II. dočasne upravuje styk matky s mal. P. tak, že matka je oprávnená stretávať sa s mal. P. od 26.10.2018 od 19,00 hod. do 02.11.2018 do 12,00 hod, od 21.12.2018 do 28.12.2018 do 18.00 hod na území Slovenskej republiky a od 01.07.2019 do 31.07.2019 na území krajín Európskej únie, IV. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania“.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že je naplnená podmienka naliehavosti na to, aby neodkladné opatrenie nariadil súd, ktorý nemá právomoc rozhodnúť vo veci samej (súd Slovenskej republiky). Otec osvedčil skutočnosti, ktoré by mu bránili domáhať sa nariadenia neodkladného opatrenia na súde, ktorý má právomoc rozhodnúť vo veci samej. Maloletá vyjadrila názor, že chce bývať s otcom na Slovensku, v súčasnosti sa tu aj zdržiava. Vzhľadom na podstatnú zmenu okolností, ktorá nastala po právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým bol udelený súhlas matke na vycestovanie do Švédska, najmä vzhľadom na zdravotný stav maloletej - akútna stresová reakcia so judiciálnou aktivitou, považoval súd za dôvodné vyhovieť návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zverenia mal. P. do jeho osobnej starostlivosti. V časti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia aby, súd zrušil udelený súhlas

matke k vycestovaniu maloletej P. A., nar. XX.XX.XXXX do Švédska udelený výrokom č. I rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 24P/43/2015-522 zo dňa 23.03.2017 dospel súd k záveru, keďže maloletá v čase začatia konania nemala obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, nie je daná právomoc slovenských súdov na konanie o nariadenie neodkladného opatrenia ale švédskych súdov vecne a miestne príslušných podľa práva Švédskeho kráľovstva. Súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia upravil styk matky s mal. P. tak, aby to bolo v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Maloletá sa chce s matkou stretávať. Matka uviedla termíny, kedy sa bude nachádzať na území Slovenskej republiky v tomto roku. A práve v nich upravil súd styk v roku 2018, pričom ho vymedzil na území Slovenskej republiky. Je to z dôvodu stabilizácie zdravotného stavu maloletej v nasledujúcom období. Súd upravil aj styk matky počas leta 2019 bez viazanosti na územie Slovenskej republiky s predpokladom stabilizácie vzťahov medzi rodičmi a maloletou ako aj rodičmi navzájom. Následne bude na rodičoch, aby sa dohodli o styku alebo po návrhu jedného z nich o tom rozhodne súd, ktorý bude mať právomoc.

3. Poukázal na ust. § 161 ods.1,2, § 324 ods. 1, § 325 ods.1, § 326 ods.1, § 328 ods.1, § 329 ods.1, § 333, § 334, § 363, § 336 ods.1 C.s.p., § 2 ods.1,2, § 360 ods.1, § 367 ods.1,2, 3 CMP, čl. 3, 12 ods.1,2 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa, článok 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, článok 9 ods. 1, 10, 17, 20 ods.1 Nariadenia Brusel II bis.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Obsah odvolania otca

5. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej a to proti výroku o úprave styku matky s maloletou dcérou a výroku o zastavení konania v časti návrhu o zrušenie súhlasu matky s vycestovaním maloletej do Švédska (výroky II. III.). V súvislosti s napadnutým II. výrokom otec uviedol, že súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia rozhodnutia poukázal na ustanovenia Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 a vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať, pričom absentuje akákoľvek argumentácia súdu k jednotlivým skutočnostiam, ktoré sú rozhodujúce vo veci a majú vplyv na posúdenie kritérií obvyklého pobytu, s ktorými sa majú všeobecné súdy vysporiadať a v súvislosti s tými posúdiť svoju právomoc. Súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní a posudzovaní kritérií obvyklého pobytu, ktoré majú vplyv na jeho právomoc. Napadnuté uznesenie trpí vadou nepreskúmateľnosti. Súd prvej inštancie v prevažnej miere v odôvodnení rozhodnutia opísal skutkový stav vychádzajúci z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a citoval zákonné ustanovenia. Navrhol aby odvolací súd napadnutý výrok II uznesenia zrušil a vec mu vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie informoval matku o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. K napadnutému výroku III. uviedol odvolateľ, že súd prvej inštancie výrokom II napadnutého rozhodnutia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať, na druhej strane však bez naliehavosti na strane matky, ktorú vyžaduje článok 17 Nariadenia Brusel II bis na prijatie neodkladného rozhodnutia rozhodol výrokom III o úprave styku matky a maloletej Anny bez toho, aby naliehavosť na strane matky existovala. V konkrétnej situácii, nie je daná naliehavosť prípadu na strane matky, ktorá sa môže bez akýchkoľvek prekážok obrátiť na švédske súdy, ktoré majú mať právomoc konať podľa jej predchádzajúcich vyjadrení. Otec nikdy nebránil a ani aktuálne nebráni v stretávaní sa matky s maloletou P., avšak vzhľadom na aktuálny zdravotný stav dcéry, vek, rozumovú vyspelosť a povahu, ako aj jej vôľu určovať si termíny a spôsob stretávania sama, považuje otec za vhodné v súlade s najlepším záujmom dcéry, aby určovanie termínov a spôsob stretávania bol ponechaný na jej rozhodnutí.

6. Matka maloletej vo svojom vyjadrení uviedla, že odvolanie otca považuje za nedôvodné. Na strane jednej otec namieta, že súd nesprávne ustálil že nemá právomoc konať a na strane druhej mu prekáža že styk upravil. Podotkla, že dcéra je s otcom a potrebné je dohodnúť styk dcéry s matkou.

Hodnotenie odvolacieho súdu

7. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj ako „CMP“), v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) preskúmal uznesenie v jeho napadnutých výrokoch podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie otca je dôvodné čiastočne.

8. Otec v podanom odvolaní proti výroku, ktorým súd upravil styk dcéry s matkou nesúhlasí so záverom súdu. Dôvodí to tvrdením, že súd prvej inštancie na strane jednej zastavil konanie v časti rozhodovania o jeho návrhu a vyslovil, že nemá právomoc konať, na strane druhej vo vzťahu k úprave styku konal a to bez zdôvodnenia naliehavosti takejto potreby na strane matky. Podľa jeho názoru nie je naliehavosť prípadu na strane matky a tá sa môže obrátiť na súd vo Švédsku.

9. Odvolací súd udáva, že s prijatým záverom súdu prvej inštancie o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie a potrebe upraviť v danej situácii styk matky a dcéry súhlasí.

10. Článok 1 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2201/2003 vymedzuje rozsah pôsobnosti tohto nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností tak, že toto nariadenie „sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na... nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv. Článok 20 tohto nariadenia, ktorý sa týka „predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení“, stanovuje: „1. V naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.“

11. Ako vyplýva zo samotného znenia článku 20 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003, súdy uvedené v tomto ustanovení môžu priznávať také predbežné alebo ochranné opatrenia, iba ak dodržia tri kumulatívne podmienky, teda, že dané opatrenia musia byť naliehavé, musia byť prijaté vo vzťahu k osobám alebo k majetku nachádzajúcim sa v členskom štáte, kde sídli tento súd, a musia mať dočasný charakter (porovnaj rozsudok z 2. apríla 2009, A, C-523/07, Zb. s. I-2805, bod 47). Preto keď nie je dodržaná jedna z týchto troch podmienok, znamená to, že na predmetné opatrenie sa nemôže vzťahovať článok 20 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003.

12. Odvolateľ spochybňuje podmienku naliehavosti pri nariadení napadnutého opatrenia súdu.

13. Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003 oprávňuje súd, ktorý nemá právomoc rozhodnúť vo veci samej, prijať výnimočne predbežné opatrenie týkajúce sa rodičovských práv a povinností, je potrebné vychádzať z toho, že pojem naliehavosti obsiahnutý v uvedenom ustanovení sa týka situácie, v ktorej sa nachádza dieťa, ako aj rodič.

14. Nariadenie neobsahuje hmotnoprávne ustanovenia o povahe naliehavých opatrení, ktoré majú byť prijaté. Vykonanie uvedeného opatrenia, ako aj jeho záväzný charakter, sú určené vnútroštátnym právom (porovnaj rozsudok C-523/07 zo dňa 23. apríla 2009).

15. Článok 20 ods. 1 nariadenia stanovuje, že predbežnými alebo ochrannými opatreniami, ktoré môžu súdy členského štátu prijať v naliehavých prípadoch, sú opatrenia „dostupné podľa práva tohto členského štátu“. V tomto kontexte je vecou vnútroštátneho zákonodarcu, aby stanovil, aké opatrenia musia vnútroštátne orgány prijať na ochranu najlepšieho záujmu dieťaťa, a aby určil procesné podmienky ich výkonu.

16. Keďže sú tieto opatrenia prijímané na základe vnútroštátneho práva, aj ich záväznosť musí vyplývať z predmetnej vnútroštátnej legislatívy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vnútroštátny súd môže na základe článku 20 nariadenia rozhodnúť o prijatí takého ochranného opatrenia, ako je úprava styku dieťaťa s matkou.

17. V prejednávanej veci naliehavosť vyplýva zo situácie v akej sa maloletá P. nachádza. Z obsahu listín predložených v konaní vyplýva, že k dohode rodičov doposiaľ nedošlo a to práve vo vzťahu k rozsahu úpravy styku dcéry s matkou. Napriek tomu, že obaja rodičia tvrdia, že sa snažia o uzavretie dohody. Za situácie, že takáto dohoda neexistuje, dieťa je vo výlučnej osobnej starostlivosti otca, matka žije v mieste pomerne vzdialenom od miesta bydliska otca je v najlepšom záujme maloletej, aby bol styk upravený aspoň rámcovo.

18. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti za predpokladu, že pomery maloletého je nevyhnutné upraviť bezodkladne; z tohto hľadiska je potrebné skúmať aj záujem maloletého dieťaťa na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloletého bude narušený alebo ohrozený v prípade absencie bezodkladnej úpravy jeho pomerov; z uvedeného vyplýva, že pre splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné osvedčenie vyššej miery intenzity narušenia záujmu maloletého na napĺňaní jeho všestranných potrieb (čo vyplýva práve z predpokladu nevyhnutnosti bezodkladného zásahu, aby tento záujem maloletého bol ochránený); z toho na druhej strane vyplýva, že pre splnenie podmienky nevyhnutnosti bezodkladnej úpravy pomerov maloletého pôjde zrejme v praxi predovšetkým o skutočnosti, ktoré evidentne zasahujú do konkrétneho záujmu maloletého na napĺňaní jeho všestranných potrieb.

20. Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by tomu bolo inak v predmetnej právnej veci. Možnosť byť spolu je pre rodiča a jeho dieťa základným prvkom rodinného života vyplývajúceho z čl. 8 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (porov. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Bronda vs. Taliansko). Úprava styku matky s mal. P. formou neodkladného opatrenia je opatrením, ktoré odvolací súd považuje nielen za možné opatrenie, ale i vzhľadom na okolnosti prípadu aj rozumné (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Amanalachioai vs. Rumunsku č. 4023/04 zo dňa 26.05.2009). Vytvára sa ním základný priestor pre realizáciu práv maloletej byť s matkou a právo matky na to aby sa podieľala na výchove dcéry aj formou stretávania sa s ňou. Odvolací súd zastáva názor, že rodičovská vyspelosť, zodpovednosť a empatia vo vzťahu k chápaniu citových potrieb P. na rovnakej úrovni by zaručovala bezproblémovú realizáciu rodičovských práv oboch rodičov.

21. Právo dieťaťa na rovnocenný a rovnoprávny vzťah k oboj rodičom môže byť porušené len vtedy, ak rodič ohrozuje život alebo zdravie dieťaťa, ináč je v rozpore s najlepším záujmom a právami dieťaťa.

22. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodol v súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia č. 2201/2003 a ustanoveniami upravujúcimi inštitút neodkladného opatrenia ktoré správne na danú vec aplikoval, pri zohľadnení najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa ako prioritného kritéria pre rozhodovaciu činnosť súdu v konaní starostlivosti o maloleté deti, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. ako vecne správne podľa § 387 ods. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

23. Vo vzťahu k napadnutému výroku II. odvolateľom odvolací súd po preskúmaní záverov súdu o zastavení konania v tejto časti považuje tieto za nesprávne. V časti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia aby, súd zrušil udelený súhlas matke k vycestovaniu maloletej P. A., nar. XX.XX.XXXX do Švédska udelený výrokom č. I rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 24P/43/2015-522 zo dňa 23.03.2017 súd dospel k záveru, že nie je daná právomoc slovenských súdov na konanie o nariadenie neodkladného opatrenia ale švédskych súdov vecne a miestne príslušných podľa práva Švédskeho kráľovstva. Vzhľadom na obvyklý pobyt maloletej v čase začatia konania má právomoc vo veci konať príslušný súd vo Švédsku. V tomto prípade súd nevidel naplnenú podmienku naliehavosti.

24. Vychádzajúc z okolností prípadu odvolací súd nepovažuje postup súdu pri skúmaní právomoci na nariadenie neodkladného za správny. Vychádzajúc z dikcie článku 20 Nariadenia Brusel II bis, ustanovenie stanovuje, že v naliehavom prípade sú súdy členského štátu oprávnené prijať predbežné opatrenia alebo ochranné opatrenia stanovené zákonom tohto štátu, aj keď im toto nariadenie nepriznáva právomoc rozhodovať vo veci samej. Pokiaľ ide o opatrenia v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003, na prvom mieste je záujem dieťaťa, keďže ono samo nie je schopné zabezpečiť si obranu svojich záujmov. Ochranné opatrenia sú určite zásahom do výsostných práv rodičov dieťaťa. Tí však môžu podať návrh na začatie konania na príslušný súd a v prípade potreby tak dosiahnuť, aby zanikla platnosť predbežných opatrení v zmysle článku 20 ods. 2.

25. Vzhľadom k existencii neodkladného opatrenia o zmene osobnej starostlivosti o maloletú P. ,o prijatí záverov o naliehavosti takéhoto opatrenia, je možné mať za osvedčenú potrebu naliehavosti prijať požadované opatrenie vo vzťahu k dočasnému zrušeniu udeleného súhlasu matke k vycestovaniu maloletej P. A., nar. XX.XX.XXXX do Švédska udeleného výrokom č. I. rozsudkom Okresného súdu

Prešov, č. k. 24P/43/2015-522 zo dňa 23.03.2017. Dôvodná potreba dočasného opatrenia vo vzťahu k zrušeniu udeleného súhlasu matke k vycestovaniu maloletej P. vychádza z komplexného posúdenia momentálne vzniknutej situácie na strane maloletej P. a rodičov. Maloletá sa nachádza u otca, došlo k zmene pomerov na jej strane. Počas trvania prijatého opatrenia o zmene osobnej starostlivosti o maloletú netrvajú dôvody pre udelený súhlas matke k vycestovaniu do Švédska. Nariadeným neodkladným opatrením súd sledoval najlepší záujem maloletej, ktorá sa v súčasnosti nachádza v osobnej starostlivosti otca, zotrváva na území Slovenskej republiky a zo skutočností, vyplývajúcich z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že prípadné okamžité opustenie Slovenskej republiky a návrat maloletej do Švédska nie je žiaduci. Vychádzajúc z komplexného posúdenia situácie na strane maloletej, ako aj vzťahov medzi rodičmi, pristúpil odvolací k dočasnému zrušeniu udeleného súhlasu matke k vycestovaniu maloletej do Švédska, a to výrokom č. I. rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 24P/43/2015-522 zo dňa 23.03.2017. V tejto súvislosti uvádza, že právo matky na styk s maloletou predmetným rozhodnutím nie je dotknutý. Výrokom III. napadnutého uznesenia súd prvej inštancie upravil styk matky s maloletou, ktorý bude najbližšie realizovaný na území krajín Európskej únie v mesiaci júl, počas letných školských prázdnin maloletej. Aj za situácie, že rodičia maloletej sa vo veci samej neobrátia na príslušné súdy a nariadené neodkladné opatrenie o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca zostane v platnosti, už samotná existencia výroku III. uznesenia oprávňuje matku na vycestovanie s maloletou do Švédska, za účelom realizácie súdom upraveného styku. Z tohto dôvodu odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. uznesenia.

26. Odvolací súd tak pristúpil k zmene napadnutého uznesenia a vyhovel návrhu otca v tejto časti postupom podľa ustanovenia § 388 C.s.p.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 a §57 zákona č. 161/ 2015 Z. z Civilný mimosporový poriadok , podľa ktorého sa o trovách konania rozhoduje len na návrh. Návrh zo strany účastníkov konania na priznanie trov konania nebol podaný. Žiadnemu z účastníkov tak nepriznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania.

28. Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 :0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).